

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 652
Din data de 26.10.2016

Dosar nr.: 708/2015

Petiția nr.: 7656/04.12.2015

Petent: Sindicatul Polițiștilor și Personalului Constructual din Baza de Reparații Nave Brăila

Reclamat: Curtea de Conturi a României; Ministerul Afacerilor Interne; Inspectoratul General al Poliției de Frontieră; Baza de Reparații Nave Brăila

Obiect: discriminarea membrilor de sindicat, care au calitatea de personal contractual (personal civil angajat) în comparație cu polițiștii (funcționari publici cu statut special), în ceea ce privește salarizarea

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petenților

I.1.1. Sindicatul Polițiștilor și Personalului Constructual din Baza de Reparații Nave Brăila, sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură la Cabinet de Avocat Prună Daniel Emilian, Brăila, B-dul Dorobanților, nr. A7, ap.2, parter

I.2. Numele și reședința reclamatelor

I.2.1. Curtea de Conturi a României, București, str. Lev Tolstoi, nr. 22-24, sector 1

I.2.2. Ministerul Afacerilor Interne, București, Piața Revoluției, nr. 1A, sector 1

I.2.3. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, București, B-dul Geniului, nr. 42C, sector 6

I.2.4. Baza de Reparații Nave Brăila, Brăila, str. Incinta Docuri, nr. 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petentul consideră că membrii de sindicat care au calitatea de personal contractual sunt discriminați în ceea ce privește salarizarea, comparativ cu

polițiștii, care sunt duncționari publici cu statut special, ambele categorii de salariați făcând parte din categoria personalului bugetar.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 777/12.02.2016 a fost citat petentul, pentru termenul stabilit la data de 25.02.2016. Prin intermediul adresei a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială, conform Deciziei nr. 997/2008 pronunțată de Curtea Constituțională. La termen, petentul a fost prezent.

3.3. Prin adresele înregistrate cu nr. 777/12.02.2016 au fost citate părțile reclamate, pentru termenul stabilit la data de 25.02.2016. Prin intermediul adresei a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială, conform Deciziei nr. 997/2008 pronunțată de Curtea Constituțională. La termen, Baza de Reparații Nave Brăila, prin reprezentant, a fost prezentă.

3.4. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 7656/04.12.2015, petentul arată următoarele:

- în ceea ce privește Raportul de audit al Curții de Conturi a României cu nr. 3.042.991/30.11.2011, prin care s-a stabilit că la stabilirea salariilor personalului civil în anul 2010 nu au fost respectate prevederi legale în ceea ce privește unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar;

- deși art. 5 alin. 4 din O.U.G. nr. 1/2010 „*Salariile de merit stabilite în anul 2009 pe o perioadă care se întinde și în anul 2010 se introduc în salariul de bază până la expirarea perioadei pentru care au fost acordate. După această perioadă, se recalculează în mod corespunzător salariul de bază și celelalte sporuri calculate la acesta. Începând cu anul 2010, acest drept nu se mai stabilește*” se adresează tuturor categoriilor de personal din sectorul bugetar Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională, Curtea de Conturi a României a considerat că aceste prevederi trebuie respectate doar de personalul contractual;

- la data de 15.11.2011, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis o adresă către toate unitățile, prin care la punctul 3 specifica faptul că respectiva Notă-Raport se aplică numai salariaților civili (personalul contractual) nu și polițiștilor;

- în cadrul obligațiilor și răspunderii față de angajator, angajații civili au aceleași răspunderi materiale ca și polițiștii.

4.1.1.2. Sunt atașate documente la dosar.

4.1.2. Prin intermediul înscrisului depus la termenul de audieri, petentul susține că membrii de sindicat (personal contractual) sunt discriminați față de polițiști (funcționari publici cu statut special) pentru următoarele considerente:

- atât personalul contractual cât și polițiștii sunt salariați bugetari;

- conform prevederilor legale incidente, de acest salariu de merit nu trebuia să beneficieze pentru anul 2010 nici un salariat bugetar;

- la interval de două luni a fost emis H.G. cu caracter secret, prin care salariul de merit al polițiștilor a fost inclus în salariul de bază, intrând în contradicție directă cu prevederile O.U.G. nr. 1/2010;

- H.G.-ul menționat anterior a creat un act de discriminare între cele două categorii de personal bugetar;

- Curtea de Conturi constată că numai personalului contractual din M.A.I. i s-a acordat în mod eronat acest salariu de merit, deși avea cunoștință și de H.G.-ul menționat anterior

4.2. Susținerile Bazei de Reparații Nave Brăila

4.2.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 4103322/24.02.2016, partea reclamată solicită admiterea excepției de necompetență materială invocată din oficiu în prezenta cauză și susține că celor două categorii de personal li se aplică prevederi legale diferite.

4.2.2. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 7332/17.11.2015 (documente atașate la dosarul nr. 590/2015 și depuse și la prezenta cauză), partea reclamată susține că între cele două categorii de personal există diferențe semnificative, conform prevederilor legale care li se aplică.

4.2.2.1. Sunt atașate documente la dosar.

4.3. Susținerile Inspectoratului General al Poliției de Frontieră

4.3.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 1096/24.02.2016, partea reclamată solicită admiterea excepției de necompetență materială invocată din oficiu în prezenta cauză.

4.4. Susținerile Ministrului Afacerilor Interne – Direcția Generală Juridică

4.4.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 1430/10.03.2016, partea reclamată solicită admiterea excepției de necompetență materială invocată din oficiu în prezenta cauză și susține că la nivelul MAI au fost aplicate întocmai prevederile legale în vigoare;

- ținând cont de necesitatea adoptării unei măsuri pentru eliminarea deficiențelor constatate de auditorii publici externi din cadrul Curții de Conturi, prin operațiuni administrative, pentru personalul civil, la nivelul MAI s-a dispus ca începând cu drepturile aferente lunii decembrie 2011 să se elimine cuantumul aferent salariului de merit;

- a fost întocmit un alt Raport de audit financiar în data de 26.07.2013. Prin acest raport a fost reluată și în același timp constatată ca deficiență problematică salariul de merit de care a beneficiat personalul civil la data de 31.12.2009, cu referire directă asupra cercetărilor administrative dispuse în anul 2011; s-a constatat că „o parte din personalul civil din MAI beneficiază de cuantumul aferent salariului de merit, drept salarial care nu mai este definit în actele normative în vigoare.”, fiind dispusă introducerea în mod eronat a salariului de merit în suma compensatorie; acest drept salarial fiind acordat personalului civil și în anul 2010 în mod eronat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul consideră că membrii de sindicat care au calitatea de personal contractual (personal civil angajat) sunt discriminați în ceea ce privește salarizarea, comparativ cu polițiștii (funcționari publici cu statut special), ambele categorii de salariați făcând parte din categoria personalului bugetar.

5.2. În drept, examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de necompetență materială a C.N.C.D., Colegiul director reține că petentul consideră discriminatoriu faptul că există diferențieri între salarizarea membrilor de sindicat care au calitatea de personal contractual (personal civil angajat) și polițiștii (funcționari publici cu statut special), ambele categorii de salariați făcând parte din categoria personalului bugetar. Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.3. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri ce pot duce în ultimă instanță la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.4. Având în vedere Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, Colegiul director apreciază că C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D.
2. Emiterea unui punct de vedere
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Motivată/redactată: P.F.M./B.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

PUNCT DE VEDERE

Sesizarea petentului vizează faptul că există diferențieri între salarizarea membrilor de sindicat care au calitatea de personal contractual (personal civil angajat) și polițiștii (funcționari publici cu statut special), ambele categorii de salariați făcând parte din categoria personalului bugetar.

Petentul solicită să se constate discriminarea la care sunt supuși membrii de sindicat (personal civil angajat), comparativ cu angajații care au calitatea de polițist (funcționari publici cu statut special), salariile fiind diferențiate și unele obligații fiind doar în sarcina personalului civil angajat, deși angajații civili au aceleași răspunderi materiale ca și polițiștii.

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- fără să existe o justificare obiectivă.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se

încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegiu și nici discriminări.” (Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale).

Colegiul director reține că membrii de sindicat care fac parte din categoria personalului contractual se consideră discriminați în raport cu polițiștii care sunt funcționari publici cu statut special, salariile fiind diferențiate și unele obligații fiind doar în sarcina personalului civil angajat, deși angajații civili au aceleași răspunderi materiale ca și polițiștii.

Pentru a putea vorbi de existența unor fapte de discriminare, trebuie să avem în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care instituie cu titlu de condiție, necesitatea ca persoanele care se consideră discriminate să se afle în situații comparabile cu cele la care se raportează. Din interpretarea lato senso a textului actului normativ, rezultă intenția legiuitorului de a elimina discriminarea numai din cadrul aceleiași categorii profesionale.

În cazul de față suntem în prezența unor categorii de persoane, având statute socio-profesionale diferite, a căror activitate este stabilită prin legi distincte, motiv pentru care și drepturile corespunzătoare obligațiilor pe care le îndeplinesc sunt diferite și reglementate prin acte normative separate, astfel:

- pentru personalul cu statut special-politisti in baza legii 284/2010 privind salarizarea personalului bugetar, Anexa VII, salarizarea anterioară datei de 01.01.2010 în baza O.G. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor,
- iar pentru personalul contractual in baza legii 284/2010 privind salarizarea personalului bugetar Anexa I „alte funcții comune din sectorul bugetar” salarizarea anterioară datei de 01.01.2010 în baza Legii 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar

Colegiul director, examinând conținutul petiției raportat la legislația în vigoare, apreciază că nu există o discriminare, așa cum este definită aceasta de reglementările Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, între personalul cu statut special și celelalte categorii de personal, în speță nefiind o situație comparabilă, întrucât statutele socio-profesionale distincte ale acestora generează situații juridice diferite care impun și justifică un tratament juridic diferențiat și se reține faptul că între situațiile expuse nu există identitate între atribuții și condiții de încadrare.

Petre Florin Manole
Membru Colegiul Director

Asztalos Csaba Ferenc
Președinte